

Před dvěma lety
můj manžel zemřel.
Když jsem meditovala,
Mistryně přišla.
Jsem šťastná jak to
Mistryně zařídila.
Niméně, mám dceru,
která je zasvěcená.
Nemedituje
od té doby, co otec zemřel.
Ani nechodí
do centra.
Srdce mě bolí
kvůli mojí dceři.
Přišla před dvěma lety
o manžela.
Přišla o manžela?
(Ano, zemřel.)
Och! Proč? Tak mladý.
(Rakovina.)
Och, tak mladý. Hrozné.
Ne kvůli zasvěcení, ne?
Byl zasvěcený
13 let.
Byl zasvěcený 13 let,
(Ano.)
a měl rakovinu
a zemřel.
Když ale zemřel,
Mistryně přišla a
o vše se postarala.
Takže ona to věděla a
je velmi vděčná, protože
byl poslán do Nirvány,
ale od té doby,
co její manžel zemřel,
její dcera nemedituje
upřímně. (Proč?)
Zlomilo jí to srdce. (Proč?)
Protože
byla v šoku,
že její otec najednou zemřel.
Obviňuje mne
za jejího manžela?
Otec zemřel
tak náhle, proto
byla dcera v šoku.
Och, rozumím.
Někdy je
karma (odplata) tak velká,

že musí být zaplacená. Ano.
Když ji ale zaplatí,
může jít do vyšší úrovně,
když ji nezaplatí,
jde níž.
Takže její manžel si zvolil,
zvolil zaplatit,
aby mohl jít výš.
Každý si zvolí,
co chce,
zasvěcení i nezasvěcení,
protože v tomto životě máme
fixní karmu (odplatu).
Jelikož nevidíme
žádný z minulých životů,
nevíme proč.
Řekněte to jejich dceři,
že je mi to líto.
Já vím, bolí to,
ztratit otce.
Já jsem taky ztratila otce.
A huť, když umíral,
nemohla jsem ho navštívit,
kvůli situaci.
kvůli situaci.
Ona ho alespoň viděla.
Tento svět je někdy
velmi frustrující,
ale není to náš
skutečný domov.
Můžeme být smutní,
ale musíme dál meditovat,
abychom se pozvedli
a viděli se spolu
tam nahoře.
Jsem tedy smutná,
ale musím to přijmout,
tak může být
více vysvobozen
a může být na vyšší úrovni,
pro něho lepší, navždy.
Kdybych si tady udržela
své rodiče déle,
možná bych je měla
další 1, 2, 3, 4, 10 let,
ale stejně by
museli odejít.
Je mi vás ale líto
a vaší dcery.
Vím, jaké to je,

ztratit milovaného člověka.
Fyzicky,
myslím jen fyzicky.
Dokonce i pak je to velmi,
velmi bolestivé, já vím.
Je ale lepší nechat otce jít,
nebýt na něm tak
závislá, pak
by tady prodléval
a nemohl by jít výš.
Nechte ho, ať je volný.
Pro vaši dceru
a pro vás.
Můj manžel provozoval
továrnu na vegetariánské
potraviny, než zemřel.
Já bych teď chtěla
vést Loving Hut,
ale továrně
se moc dobře nevede.
Chci s tím
něco udělat.
Její manžel vedl továrnu
a ona se teď chce
té továrny zbavit
a chce si otevřít
Loving Hut,
je ale těžké
ukončit to podnikání.
Dobrá, až pak
skončí,
udělá to.
Je to stejné,
vegetariánské jídlo? (Ano.)
Je to stejné.
Je to těžké.
„Je pro mě velmi těžké
to vést.“
Je to těžké, Loving Hut
taky.
To ještě nevíte.
Každé podnikání je těžké.
Musíte pilně pracovat.
Jelikož je vaše podnikání
už rozjeté, myslím,
že je lepší v tom pokračovat,
pokud dobře vydělává.
Rozjízďet něco nového
je taky těžké.
Musíte vědět,

jak to rozjet,
zvyknout si
a musíte vědět,
kde získat věci,
získat potraviny,
jak získat lidi.
Och, a reklama.
Och, vyžaduje to hodně práce
a peněz a energie.
Pokud to není Loving Hut,
pak „Loving food“ je taky
fajn. Nebo „Loving Roof.“
„Ráda bych, kdybyste mě
do svého podnikání najala.“
Och. Proč? Co já
mám za podnikání?
Já nemám žádné podnikání.
Já jen dávám rady
a někdy pomůžu
finančně – podle toho.
A dávám nápady,
pravidla
a někdy
mě nutí
ochutnávat jídla.
Někdy nemůžu nosit
krásné šaty,
kvůli přílišnému ochutnávání.
Ve skutečnosti nejsem
uvedena v žádném podnikání.
Všichni se starají o
podnikání, vydělávají peníze,
berou si peníze.
Já z toho nic nevidím.
Ani z mých knih.
Doteď jsem z nich
nedostala ani haléř!
Všude se prodává –
já z toho ještě nemám
žádné peníze.
Ano. Je to tak.
Já se skutečně nestarám
o žádné podnikání.
Kam teď chcete,
abych vás najala?
Do Loving Hut?
Loving Hut?
Loving Hut nebo
do jiného podnikání,
kde je potřeba pomoci,

společně s Mistryní.
Do jakéhokoli podnikání,
do Loving Hut
nebo jiného podnikání,
ona chce pracovat
s Vámi.
Musíte mluvit
s lidmi
v Miaoli nebo něco takového,
pokud chcete pracovat
s nimi,
ale jen pokračujte ve svém
podnikání, je dobré.
Poskytovat lidem
vegetariánské jídlo,
je taky velmi dobré.
Nebo se věnujte oběma.
Nebo pracujte s dalším
Loving Hut partnerem,
víte?
Rozdělte si to s ní
a pracujte s někým dalším,
abyste měla partnera
v Loving Hut.
Ano? Ano. Dobrá.
Děkuji Vám.
Děkuji Vám, Mistryně.
Není zač.
Ráda bych se
s Mistryní podělila
o dobré zprávy.
V poslední době se zdá,
že se média hodně změnila.
Například v Koreji
máme taky kanál
pro National Geographic
na kabelové televizi.
Na kabelové televizi
se zdá, že
vysílají
různé programy na téma
globálního oteplování.
Program, který jsem
sledovala se jmenoval,
„6 stupňů
může změnit svět,“
„6 stupňů
může změnit svět.“
Ten pořad byl o tom,
jak moc se zvednou

hladiny moří
a jaké změny
na Zemi nastanou,
s nárůstem každého
stupně.
Jen vteřinku, prosím,
zastavte tady.
Rozumím, „6 stupňů.“
Ona tomu rozumí.
Já rozumím trochu korejsky!
„Šest stupňů
může změnit svět.“
Ona řekla: „Chci říct nějaké
dobré zprávy.
V Koreji je kabelový
TV kanál, jmenuje se...
„National Geographic,“
a tam říkají:
„6 stupňů
může změnit svět.“
A pak, když
se zvýší o 1 stupeň...
Ten dokument
vysílá celou hodinu,
jak moc by se zvedla
hladina moře
a jaké změny by
to přineslo Zemi,
kdyby teplota vzrostla.
Dobrá. Takže,
když teplota
vzroste o 1 stupeň
a pak, jak moc
vzroste hladina moře, (Ano.)
něco o tom a
60 minutový dokument,
vyrobily.
Potěšil
mne fakt,
že pořad je
spojený s časopisem
„National Geographic,“
co pomáhá, aby
obyčejní lidé snadno
přijímali informace,
díky jejich objektivitě
a důvěryhodnosti.
Proto jsem byla velmi ráda,
že tak důvěryhodný kanál
vysílal takový

typ pořadu.
Od doby, kdy s námi
Mistryně mluvila
na posledním
vánočním setkání,
přemýšlela jsem
jaké změny
mohou na Zemi nastat,
speciálně v médiích.
Překvapivě,
jen 8 měsíců později,
se takové změny začaly dít
a to mě moc
potěšilo.
Ona je velmi šťastná,
protože se média teď mění.
Například, „National
Geographic” mají i časopis
i televizní kanál
a proto se mohou
snadno dostat k lidem,
protože je to populární
(Ano.)
a hodně lidí
o nich ví.
A od setkání
v minulém prosinci
přemýšlela, jak
můžeme změnit svět.
Od té doby,
co jste měli setkání,
média začínají
o těchto věcech informovat,
mění se to velmi rychle
a to ji velmi
těší. (Dobře.)
Proto, děkuji, Mistryně,
že jste tady s námi
a pro nás, že nám poskytnete
tyto informace,
že nás o těchto změnách
informujete předem
a vedete nás.
Mistryně, předem jste
nás informovala
o těchto věcech, jako
je globální oteplování
a takové věci,
proto jsme velmi vděční.
Jsme šťastní. (Dobrá.)

Mám další zprávy.
Například, když vyjde
v Německu článek o tom,
proč by se Němci měli stát
vegetariány,
je to přeloženo do Korejštiny
a taky publikováno
v Korejštině.
Takže jsme,
my Korejci, taky informováni
o změnách, které se
ve světě dějí.
Takže si myslím, že hodně
médií se teď
mění k lepšímu.
Když vyjdou,
například v Německu,
nějaké vegetariánské zprávy,
pak je teď přeloží
do Korejštiny
a my si je můžeme přečíst
v korejských novinách.
Chcete říct, že
jsme propojení,
ano? (Ano.)
Takže, propojeni.
Velmi rychle se šíří.
Velmi dobře.
Ráda bych se taky
Mistryni omluvila.
Včera, jsem včas
nevypnula světlo.
Prosím, řekněte Mistryni,
že jsem měla pocit, že
jsem se stala hloupou žákyní,
proto jsem se styděla.
Co jste dělala?
Nevypnula jsem
včas světlo.
Včera nevypnula
včas světlo a cítila se
pomalá a hloupá.
To je v pořádku.
Jen se moc nesoustřed'te
na sebe. Ano?
Je tady hodně lidí.
Nemusíte
mluvit o sobě.
Řekněte něco, co
prospěje lidem.

Všichni stále
říkají:
„Udělala jsem včera toto,
je mi to líto.
Udělala jsem včera tamto,
je mi to líto.
Nevypnula jsem světlo,
je mi to líto.“
Stále takto.
Je to tak hrozné.
Je jim líto jen jich
samotných,
ve skutečnosti nelitují mne.
Včera to už
udělala špatně
a dnes to dělá znovu špatně.
Plytvá časem všech
a připomíná mi
ty špatné věci.
Už je to prominuto
a znovu to vytahujete.
Já už nevím,
kdo to byl,
co udělali.
Teď chtějí,
abych o tom věděla,
jen aby
se obhájili.
Není to dobré pro
nikoho tady.
Chceme něco hezkého
a veselého.
Oni mluví o včerejšku,
příliš hodně lidí
o tom mluví.
Náhle změni
atmosféru, víte?
K čemu je to dobré?
Jen myslí
moc na sebe.
Teď odejdu.
Půjdu domů.
Promiňte. Vráťím se.
Možná později.
Promiňte, Mistryně.
Uvidíme se později.